

leengever te verzetten, zoolang de overeenkomst van huur e.g. van bruikleen nog bestaat.

Deze door ons voorgestane opvatting wordt ook gehuldigd in het Ontwerp van wet tot regeling der afbetalingsovereenkomst. Het recht op ontbinding der overeenkomst en op teruggave der geleverde zaak wordt zelfstandig geregeld in art. 1576 *g*, los van het beding van eigendomsvoorbehoud, hetwelk in artt. 1576 *h* lid 1 en 1576 *j* lid 3 behandeling vindt.

* * *

De boven door ons verdedigde scheiding tussehen beding van eigendomsvoorbehoud en ontbindingsbeding heeft in de meeste gevallen slechts theoretisch belang. Want practisch wordt het ontbindingsbeding naast dat van eigendomsvoorbehoud bijna steeds in een afbetalingcontract opgenomen. Zoo was het ook in het contract, voor welks beoordeeling het Haagsche Gerechtshof zich geplaatst zag. In art. 11 toch van dit contract was het beding van eigendomsvoorbehoud vastgelegd: „De wagens zullen het eigendom van de eigenaar blijven, totdat alle termijnen..... zijn betaald”. Daarnaast kenden art. 7 en 16 aan de Bank o.m. de bevoegdheid toe, om in geval de kooper in staat van faillissement werd verklaard, de overeenkomst aanstonds voor ontbonden te houden en de wagens zonder meer als haar eigendom terug te vorderen.

Vast staat derhalve, dat de Bank (A), indien zij zelf de rechten uit het contract tegen B had uitgeoefend, de wagens had kunnen teruggeischen. Dat B inmiddels in staat van faillissement geraakt was, verandert daaraan niets ⁴⁾.

Wat voor bezwaar was er nu om aan te nemen, dat C, die door subrogatie in de rechten van A was getreden, tot terugvordering dier wagens bevoegd was?

Wij zullen deze, interessante maar lastige, kwestie in een volgend artikel nader onder de oogen zien.

(Wordt vervolgd).

Chr. ZEVENBERGEN

⁴⁾ Zie ons *Het Afbetalingscontract*, bl. 75.

UIT HET BUITENLAND

Red.: CH. HAGEMAN, Drs. A. TH. DE LANGE,

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Jaarlijksch Congres der London Association of Certified Accountants

Aan de rede van den President der London Association of Certified Accountants, gehouden op het Congres te Newcastle-upon-Tyne, en vermeld in „*The Certified Accountants Journal* van November 1935, is het volgende ontleend.

In de eerste plaats wees de President op de ontevredenheid onder de accountants over de benoeming van Public Auditors. De Association of Certified Accountants heeft reeds meermalen de bevoegde instanties erop gewezen, dat de geschiktheid voor benoeming tot Public Auditor een gemeen recht van alle gekwalificeerde accountants behoort te zijn. Dit beginsel is door het Parlement aanvaard. De departementale reglementen behooren met deze beslissing van het Parlement overeen te stemmen en niet willekeurig ook daar onbekwaamheid aanwezig te achten, waar het Parlement in soortgelijke omstandigheden deze niet aanwezig bevond. Naar spreker's meening is het bestaande stelsel van benoeming der Public Auditors dan ook te verwerpen. In de laatste jaren is de organisatie van het accountants-

beroep belangrijk verbeterd; in vele wetten worden de gekwalificeerde accountants genoemd. En aangezien het Parlement aldus de algemeene regels, waaraan een goed accountant moet voldoen, heeft vastgelegd, is niet in te zien op welken grond een departementale regeling kan zeggen, dat het Parlement niet de juiste maatstaven aanlegt ter beoordeeling van de vraag, of een accountant geschikt is voor de controle van een friendly society. „Our case for revision is based on principle and realities. It does not rest on hypothetical cases but on actual cases of real hardship and injustice.”

Spreker gaat vervolgens over tot het onderwerp: registratie van accountants. Het heeft de algemeene aandacht en werd reeds bestudeerd door een officieele commissie. In de laatste maanden is op dit punt echter een onrust ontstaan onder bepaalde groepen van accountants; zij beklagen zich erover, dat, vooral in de provincie, zij zooveel schade ondervinden van het klantenlokken en reclamemaken door geheel onbekwame personen. Deze uitingen bevestigen sprekers geloof in de onvermijdelijkheid van registratie. „Therefore I look forward to the time when the profession will get together, face the issues, and, bearing in mind both the individual and collective interests and responsibilities involved, strive to solve the problem which the position presents and devise some wise, fair and practicable scheme of registration in the dual interests of professional progress and public service.”

Het derde vraagstuk, dat spreker wil behandelen, is de vraag of meer mensen tot het beroep toetreden dan kunnen worden tewerk gesteld. Ook het Institute heeft aan deze kwestie aandacht besteed; haar President betoogde evenwel, dat het Institute niet kon berusten in de opvatting, dat de toetreding van nieuwe leden tot de vereeniging nog meer zou moeten worden beperkt; naar zijn meening zou de wet van vraag en aanbod de gewenschte correctie moeten aanbrengen. De President der Certified Accountants wil deze opvatting eerbiedigen, doch neemt stelling tegen het daarbij geuite verwijt, dat de andere beroepsorganisaties hun deuren wijder openzetten dan het Institute deed en dat dus die andere beroepsorganisaties in de restrictie zouden moeten voorgaan. Naar sprekers meening is er geen verschil in grootte der deuropening. „It is not so much a matter of „wider door” as one of selection, a selection primarily dependent upon economic circumstance, and not upon the intellectual capacity or character of the entrant..... I must disavow any responsibility on the part of our Association. Our contribution to the supply is more in conformity with the nature of the demand, and we have neither part nor lot in the responsibility for the situation to which reference was made.”

Tenslotte behandelde spreker de vraag of de wet op de vennootschappen in aanmerking komt voor eenige wijziging in verband met de belangen en de bescherming der beleggers. Weliswaar geeft die wet aan de aandeelhouders bepaalde rechten, maar in de practijk blijkt de uitoefening van die rechten veelal zeer moeilijk, zoo niet onmogelijk. Van hun recht om de algemeene vergaderingen bij te wonen en aldaar hun meening over de bedrijfspolitiek uit te spreken komt in den regel weinig terecht. In feite hebben de aandeelhouders niet veel bescherming tegen onbekwaam of onbehoorlijk handelen met hun geld. Onlangs nam spreker kennis van een opbouwend voorstel in deze kwestie. Dit voorstel beoogde de instelling van een soort Aandeelhouders-parlement, dat uit 15—20 leden zou bestaan. Deze commissie uit de aandeelhouders zou niet verantwoordelijk zijn voor details in de bedrijfsleiding, zou zelfs geen adviezen geven, maar zou op geregelde tijden samenkomen om kennis te nemen van de rapporten van de bedrijfsleiding. „They would have such information given to them as would enable them to reach an intelligent decision on matters affecting the

rights of the shareholders whom they represented, and would communicate to the shareholders their views on the position and management of the company and make definite recommendations in regard thereto”.

d. J.

The C. P. A.

Oh, could you but accompany him
 Throughout his busy day,
 You 'd thank your stars and say „thank God,
 I'm not a C.P.A.”
 Then, through the darkest hours of night,
 He burns the good old oil,
 While in their beds, his clients sleep,
 He lives his life of toil.
 Oh, fitfully his dreams concern
 Perplexities and stress;
 Until he wakes at length and wonders
 How he got into this mess.
 Oh, surely, gentle friends, take heed,
 There's truth in what I say,
 He really needs yours sympathy —
 The poor old C.P.A.!!!

By J. A. S. (Daughter and Secretary of one of the above mentioned). Overgenomen uit:
The Certified Public Accountant.

EXAMEN ACCOUNTANT DIRECTE BELASTINGEN

DINSDAG 26 NOVEMBER 1935,

9—12 uur.

Commissarissen van een N.V. te A., welke een verhuurbedrijf van auto's exploiteert van middelmatigen omvang, dragen U de controle op van de administratie van dit bedrijf.

In gebruik zijn een 25 tal auto's.

Er wordt gereden tegen vooraf vastgestelde bedragen, welke voor de verschillende ritten als volgt zijn geregeld:

- a. Stadsritten: een bedrag naar rayon en naar het aantal te vervoeren personen, met dien verstande, dat bij meer dan één persoon voor elken volgenden te vervoeren persoon een lager bedrag wordt berekend. Verder wordt bij deze ritten steeds een vast bedrag extra in rekening gebracht indien moet worden voorgereden.
- b. Ritten per uur: een bedrag per uur voor ritten binnen de stad en voor buitenritten; ongeacht het aantal personen, voor ritten buiten de stad is het tarief hooger dan voor stadsritten.
- c. Ritten met bepaalde bestemming buiten de gemeente; een bedrag per rit naar bepaalde plaatsen in de omgeving van de gemeente A, ongeacht het aantal personen.
- d. Vergoeding voor wachten: een bedrag voor elk kwartier indien bij de ritten a en c moet worden gewacht.

Verder kan men de beschikking over een auto met chauffeur verkrijgen gedurende een dag of langer tijdvak: de directie is voor deze verhuringen bevoegd de daarvoor te bedingen vergoeding naar omstandigheden te regelen.

De tarieven gelden zoowel voor overdag als 's nachts. (Zooals duidelijk zal zijn wordt van taxameters geen gebruik gemaakt).

Het loon van de chauffeurs bedraagt f 10.— per week bij een diensttijd van 60 uur per week. Meerdere diensturen mogen volgens gemeenteveroordering niet worden geveerd. Bedraagt het aantal diensturen minder dan 60 uur per week dan wordt het loon naar evenredigheid verminderd.

In de aan de garage verbonden werkplaats worden onderhoud en reparaties verricht, uitsluitend voor de eigen auto's.

Het technisch personeel bestaat uit een garagechef, die wordt afgelost door een der oudste chauffeurs of den directeur. Verder een

werkmeester voor de werkplaats met een 3-tal onder hem werkzaam gestelde monteurs. De werkmeester en de monteurs genieten een vast weekloon.

Het administratieve personeel bestaat uit een boekhouder met twee bedienden.

Gevraagd wordt te beschrijven op welke wijze U de controle voor dit bedrijf zult uitvoeren.

DINSDAG 26 NOVEMBER 1935,

13.30—17 uur.

Krachtens de Suikerwet is het mogelijk bij export van suikerhoudende goederen restitutie van betaalde accijns te verkrijgen. Deze restitutie kan zoowel gegeven worden over de in die goederen aanwezige suiker als over de suiker die tijdens de productie ervan verloren gaat.

Uiteraard zal geen vergoeding gegeven worden voor verliezen, die bij een goede bedrijfsuitoefening vermeden zouden kunnen worden, m. a.w. de vergoeding zal worden gebaseerd op de verliezen van bedrijven, die onder normale omstandigheden werken, terwijl fabrieken die onder gunstiger omstandigheden werken, natuurlijk nooit meer dan het werkelijke verlies vergoed zullen krijgen.

U wordt door het bestuur van een fabrikantenvereniging opdracht verleend bij de aangesloten fabrieken een onderzoek in te stellen ten einde een norm voor de fabricageverliezen te bepalen.

Alle fabrieken zijn ingericht voor massaproductie.

De fabrieken werken geheel of nagenoeg geheel voor export. Elke fabriek fabriceert een groot aantal soorten artikelen.

Het is algemeen bekend, dat de diverse fabrieken in verband met de tijdsomstandigheden, welke tot scherpe aanpassing dwongen, de laatste jaren doende zijn om de verliespercentages zooveel mogelijk te verlagen.

Verlies van suiker ontstaat door meerdere oorzaken:

1. door verlies tijdens het productieproces: chemische oorzaken, morsen, kleven aan leidingen enz.
2. door het verloren gaan van suiker vóór het productieproces aanvangt.

De bedoeling is Uw rapport over te leggen bij een door de fabrikantenvereniging voor alle fabrieken collectief in te dienen request aan het Departement van Financiën.

Gevraagd wordt:

1. gemotiveerd uiteen te zetten hoe U de controle-werkzaamheden bij de aangesloten fabrieken zult regelen.
2. de techniek der controle te beschrijven.

WOENSDAG, 27 NOVEMBER 1935,

9—13 uur.

Bijgevoegde jaarstukken geven het verloop weer eener industriële onderneming over de jaren 1930 t/m 1934.

Gevraagd wordt:

- 1e. Uw oordeel over deze onderneming, meer speciaal in hoeverre U aanpassing aan de veranderde tijdsomstandigheden uit het beschikbare materiaal kunt constateeren.
2. Tot welke opmerkingen het accountantsrapport over 1934 U aanleiding geeft.

Toelichting op balansen ontleend aan gepubliceerde jaarverslagen.

Terreinen enz.

1930 Voorgesteld wordt de gebruikelijke afschrijving ad f 400.000.— op de vaste bezittingen toe te passen.

1931 Voorgesteld wordt nieuwe aanschaffingen af te schrijven.

Ofschoon we er de voorkeur aan gegeven zouden hebben de gebruikelijke afschrijvingen toe te passen meenen we toch, in aanmerking nemende dat de technische installatie regelmatig is verbeterd en gemoderniseerd, terwijl naast de verrichte afschrijvingen onderhoud en verbeteringen ten laste der exploitatie is gebracht, dat het niet bezwaarlijk is onder de gegeven omstandigheden met de voorgestelde afschrijving te volstaan.

1932 Voorgesteld wordt nieuwe aanschaffingen af te schrijven.

1933 Daling der boekwaarde met f 221.764.— staat in verband met brand te Z. Voorgesteld wordt de nieuwe aanschaffingen af te schrijven.

1934 Fabriek te X werd door brand vernield; na bijboeking van kostprijs der nieuw aangeschafte machines en afboeking vergoeding van assuradeuren werd de boekwaarde f 4.074.933.—.